

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10.45

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 201: Forslag til lov om ændring af lov om produktansvar. (Ændring af reglerne om mellemhandlers ansvar for produktkader).

Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 29/3 2006. Første behandling 21/4 2006. Betænkning 23/5 2006. Anden behandling 30/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 89 stemmer (V, S, KF, RV og SF) mod 20 (DF og EL).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af færdselsloven. (Overgangsbestemmelser i forbindelse med fradømmelse af kørekort på grund af spirituskørsel).

Af Kim Christiansen (DF), Frode Sørensen (S), Simon Emil Ammitzbøll (RV), Anne Bastrup (SF) og Per Clausen (EL). (Fremsat 7/4 2006. Første behandling 5/5 2006. Betænkning 18/5 2006. Anden behandling 30/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Christiansen (DF):

Jeg skal gøre det meget hurtigt og meget kort. Jeg vil blot tilkendegive min glæde over den store støtte, der har været fra alle partier i salen til at rette den fejl, som vi alle sammen – selvfølgelig uforvarende – kom til at lave i forbindelse med ændring af loven den 1. september 2005.

Med den forhåbentlig enstemmige vedtagelse, der sker af lovforslaget i dag, får vi rettet den fejl. Det vil sige, at vi nu giver de mennesker, som vi har stillet i udsigt, at de via kontrolleret alkoholbehandling kunne få en ny chance for en generhvervelse af deres førerbevis og dermed også kunne komme videre med deres liv, muligheden for det, som vi oprindeligt havde lovet dem. Det tror jeg vi alle sammen kan være lidt stolte af, nemlig at vi har fået rettet den fejl, så det vil jeg gerne takke alle Folketingets partier for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love. (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 31/3 2006. Første behandling 18/4 2006. Betænkning 30/5 2006. Anden behandling 31/5 2006. Ændringsforslag nr. 1-3 af 31/5 2006 til tredje behandling af justitsministeren (Lene Espersen)).

Der var stillet 3 ændringsforslag af justitsministeren (Lene Espersen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Elisabeth Arnold (RV):

Om kort tid vil Folketinget vedtage det, der er tilbage af regeringens højt opreklamerede terrorpakke, som blev lanceret sidste sensommer efter bombeattentaterne i London.

Der har været mange diskussioner om denne terrorpakke, og de 49 forslag, som blev remset op af regeringen, er blevet pillet fra hinanden adskillige gange. Nogle af dem er endt i udvalg, nogle af dem er sendt til hjørnespark, nogle af dem arbejdes der videre med i ministeriet. En ting er sikkert, det går hele tiden den samme vej, der kommer flere og flere restriktioner for borgernes frihed, der kommer mere og mere overvågning, der kommer flere og flere beføjelser til politiet og til Politiets Efterretningstjeneste.

Det er muligvis også nødvendigt. Det, der er problemet med det her lovforslag, er, at det overhovedet ikke er dokumenteret over for Folketinget, at det er nødvendigt at lave disse ændringer. Det står udtrykkeligt i regeringspartierne og i Socialdemokratiets og i Dansk Folkepartis betænkning bidrag, at det er vigtigt, at balancen mellem sikkerhed og retssikkerhed er den rigtige. Det gode spørgsmål er: Er den så rigtig her?

Det Radikale Venstre mener ikke, at balancen mellem sikkerhed og retssikkerhed er rigtig i dette lovforslag. Der er forskellige beføjelser til politiet og Politiets Efterretningstjeneste om at få materiale og oplysninger om borgerne fra offentlige myndigheders registre; der er deres beføjelser til at få passageroplysninger fra luftfartselskaber uden dommerkendelse; der er adskillige af den slags ting, som Det Radikale Venstre

ikke mener er nødvendige at foretage, og hvor en dommerkendelse, som man skulle indhente på forhånd, ikke ville være til stort besvær for politiet, men den ville dog være en betryggelse for borgerne.

Derfor mener vi ikke, at den balance, der er fundet her, mellem sikkerhed og retssikkerhed, er den rigtige. Jeg behøver ikke at gentage, hvad der er sagt flere gange før. Kritikken er haglet ned over den her terrorpakke i den forløbne tid, og der er også foretaget adskillige moderationer undervejs. Jeg vil selvfølgelig anerkende, at justitsministeren har fremsat et lovforslag, hvor brodden er taget ud vedrørende en del af den kritik, der har været af politiets mulighed for at efterforske på personer, altså aflytte på personen i stedet for at aflytte på telefonnummeret. Det er det figenblad, som Socialdemokratiet har fået for at stemme for loven her, og det anerkender vi også. Det figenblad var stort nok til Socialdemokratiet, det var ikke stort nok til Det Radikale Venstre. Det kan man jo så diskutere, altså hvilken legemsdel figenbladet skal skjule. I hvert fald er det sådan, at vi ikke føler, at de indrømmelser, der er givet til Socialdemokratiet, var tilstrækkelige for Det Radikale Venstre.

KL 10.50

Det, der sker nu, er, at man fortsætter og udbygger en 4 år gammel lov, som ikke er blevet kigget efter i sømmene. Man har begrænsede erfaringer med den 4 år gamle lov, men man har ikke taget den kritik, der er kommet af loven i mellemtiden, alvorligt. Man har ikke villet undersøge, om den gamle lov skulle kigges efter i sømmene. Det har man ikke gjort. Nu udbygger man den så med yderligere foranstaltninger, hvor man giver flere beføjelser til politiet. Det værste er sådan set, at vi kan forudse, at det vil fortsætte til efteråret og fortsætte i det kommende år med yderligere udbygninger af en lov, som man stadig væk ikke har evalueret ordentligt.

Brede flertal er selvfølgelig godt, og de er selvfølgelig udtryk for, at der er mange, der støtter de foreslåede ændringer. Det anerkender vi også i Det Radikale Venstre, sådan er demokratiet jo. Men også mindretal kan have relevante synspunkter, og dem har vi beskrevet i vores betænkning bidrag.

Vi er imod både dele af indholdet af det her lovforslag og især imod hele processen. Vi mener, det er en gal vej, processen går, og vi er bange for, at processen fortsætter, uden at væsentlige indvendinger bliver taget ad notam. Det er vi bekymrede for, og derfor støtter vi selvfølgelig

ikke det her lovforslag. Det Radikale Venstre stemmer imod, og forhåbentlig er der også andre kræfter i Folketinget, der vil stemme imod, end blot os. Vi er klar over, at der er et flertal, der støtter loven, men vi mener, det er den gale vej, vi er gået.

Anne Baastrup (SF):

Det her lovforslag er faktisk meget, meget vidtgående.

I dansk ret har vi nogle meget, meget vidtgående forsætbegreber og medvirkenbegreber. Når vores jurister er ude og diskutere strafferet i udlandet og beskriver vores medvirkenbegreb og beskriver vores forsætbegreb, så tager de sig til hovedet. De folk i udlandet, der er ansat inden for politiet og anklagemyndigheden, ønsker i deres næste liv at være ansat som rigsadvokat i Danmark, hvorimod de, der er forsvarsadvokater, aldrig nogen sinde ville drømme om at få en bestalling i Danmark. For vi har jo et forsætbegreb, der rent faktisk betyder, at hvis man tænder en tændstik, kaster den over skulderen et sted, hvor der er lidt træ, og siger, at der må ske, hvad der vil, så kan man blive dømt for brandstiftelse.

Om lidt får vi nogle straffebestemmelser om de allerallervorligste forbrydelser i Danmark, bestemmelser, som har en meget upræcis beskrivelse af, hvad forbrydelsens indhold er, kombineret med at vi har et meget, meget vidtgående forsætbegreb, kombineret med at vi straffer medvirken i en grad, som ingen andre lande kunne drømme om. Ikke desto mindre har der ikke været vilje til at stramme forsætbegrebet i de her bestemmelser. Det er meget, meget vidtgående, det, der sker.

Det, jeg kunne forestille mig, var, at man under alle omstændigheder sagde: O.k., det er vidtgående bestemmelser, vi får i straffelovgivningen, men vi vil under alle omstændigheder sikre, at kontrollen med politiet og anklagemyndigheden i deres fortolkning af de her bestemmelser i spørgsmålet om, hvornår man skal rejse en sag og hvordan, altså på hvilken baggrund, så bliver tydelig, men nej.

Da vi havde førstebehandlingen, lovede Socialdemokratiet, at de under alle omstændigheder ville gå ind og sikre en udvidet kontrol som forudsætning for, at de ville stemme for. Det eneste figenblad, Socialdemokratiet har fået, er en lillebitte ændring vedrørende aflytning af personer. Det er ikke meget.

Samlet set giver vi med dette lovforslag politiet mange nye beføjelser til at efterforske og rejse sager med baggrund i nogle straffebestemmelser, som er ganske utydelige, og med henvisning til konventioner, som er helt upræcist beskrevet. Dette er ikke god lovgivning, og det, vi så bare må håbe, er, at politiet virkelig gør sig umage og kontrollerer sig selv – *at politiet virkelig gør sig umage og kontrollerer sig selv* – for det er det eneste, vi kan hænge vores hat på.

Samtidig åbner man for, at den danske teleindustri og de danske rejseselskaber nu skal nyudvikle forskellige typer af registreringssystemer. Det koster mange, mange penge. Erhvervslivet har bedt om, om de dog for søren ikke kan vente, til der kommer nogle generelle regler enten i EU eller på verdensplan, men nej, Danmark skal være foregangsland her, og det koster knapper. Når man hører, hvad teleindustrien har sagt, og når man hører på, hvad rejseselskaberne har sagt, må jeg sige, at det bliver dyrt. Dertil kommer selvfølgelig den konstante overvågning, vi alle vil blive udsat for.

Kl. 10.55

Jeg synes ikke, det her er godt, og jeg synes virkelig, at folk skulle genoverveje, om det er den rigtige vej frem, om det er den rigtige måde at finde balancen mellem retsstat og sikkerhed på. Vi ser det ikke sådan.

Sagen er jo den, at der ikke bliver fundet en eneste terrorist på baggrund af det her. Myndighederne har jo, før lovgivningen kom, sagt, at den danske lovgivning var god nok. Vi har ikke på noget tidspunkt fået nogen form for dokumentation for, at det er nødvendigt at ændre den her lovgivning; *intet* har vi hørt. Det er ikke godt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge fru Anne Baastrup: Hvordan mener SF vi skal bekæmpe terrorisme?

Hvis man ser på, hvad der foregik i London i sommeren 2005, så var det jo et fantastisk godt redskab, de havde i den overvågning, der var. Man kunne spole tilbage og se, at nå ja, det var jo de her personer, der havde det her netværk, og som var nede i undergrunden at stille de bomber, der er tale om, som medførte den her død og ødelæggelse.

Hvad er alternativet, vil jeg spørge fru Anne Baastrup. Skulle vi ikke netop gøre det samme i Danmark? Det gør vi jo ikke engang med det, der er på dagsordenen nu. Det håber vi i Dansk

Folkeparti at vi kommer til. Skulle vi ikke gøre det samme i Danmark, sådan at hvis det måtte ske i København, så kunne vi også se tilbage på, hvem det var, og lynhurtigt få fat i det netværk, der stod bag det terrorangreb, der var tale om?

Så hvad er det, SF vil, hvad er SF's alternativ? Er der nogen alternativer? Det tror jeg ikke der er.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at problemet for det første ligger i det spørgsmål, som hr. Peter Skaarup stiller mig. Det her lovforslag vedrører ikke overvågning. Det er det ene.

Det næste er, at den overvågning, der har været i London, som har ført til, at man fandt ud af, hvem det var, der gjorde det, kan vi også efter gældende regler indføre i Danmark, hvis DSB og Banestyrelsen vil, hvis det altså er sådan, at de forskellige firmaer, der sælger juice, var det vist i London, også indfører den der overvågning. Det er jo det, det drejer sig om, det er jo privat overvågning, der har ført til, at de mennesker, som i øvrigt ikke blev forhindret i at sprænge de bomber – der døde mennesker, det blev ikke forhindret – kunne findes.

Vi havde den her konference – jeg ved ikke, om hr. Peter Skaarup kan huske det – hvor vi havde en lang række gode bud på, hvordan man forhindrer, at folk placerer sig i den marginale situation, at de vil begå de her voldsomme og forfærdelige forbrydelser. Det handler om involvering, inddragelse og sikkerhed for, at de ikke bliver opfattet som udskud, altså at de ikke bliver opfattet som det, som Dansk Folkeparti hele tiden forsøger at få dem til at opfatte sig som: udskud.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen undskyld mig, der er da noget, fru Anne Baastrup fuldstændig tager fejl af her. Fru Anne Baastrup bruger sit indlæg under tredjebehandlingen til at tordne mod overvågning og mod, at det, der foregår, er forfærdeligt, og at den her lov slet ikke duer. Bagefter bliver der sagt fra talerstolen, at det her lovforslag slet ikke handler om overvågning. Der er altså et eller andet, der er hoppet fuldstændig af for fru Anne Baastrup.

Det her forslag handler faktisk om overvågning. Hvis man læser forslaget, så ved man også, at politiet får udtrykkelig hjemmel til at hente stille til, at offentlige myndigheder eller private

udnytter deres adgang efter gældende lovgivning til at foretage tv-overvågning, og at et flertal lægger vægt på, at politiet får hjemmel til at meddele pålæg med hensyn til den tekniske kvalitet af tv-overvågningen. Så det her forslag handler om overvågning, og det er godt. Spørgsmålet er, om vi ikke skulle føje lidt mere til, for det er der behov for i kampen mod terrorisme. SF har ikke noget alternativ, kunne jeg forstå.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Så tager jeg den én gang til for prins Knud: Dette lovforslag udvider ikke muligheden for at tv-overvåge. De regler, som udvider muligheden for tv-overvågning, kommer til efteråret.

Kl. 11.00

Det, der fik Londons politi til at finde de terrorister, var den overvågning med tv-apparater, som eksisterer efter gældende ret. Vi har intet imod, at politimesteren kan kvalitetssikre de forskellige tv-overvågninger, det er jo ikke det, det handler om.

Det her lovforslag handler om, at man laver en meget vid straffebestemmelse, som er utydelig, og at man derudover, i stedet for at kontrollere, hvordan politiet overholder de regler, der i øvrigt gælder, åbner for, at politiet får flere beføjelser. Det har intet at gøre med tv-overvågning, og jeg er dybt bekymret over, at hr. Peter Skaarup tror, at det er det, det handler om. Det siger mere om hr. Peter Skaarup end om SF's argumentation.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Det er jo sjovt. Når jeg sidder og lytter til fru Anne Baastrup, så er jeg også nødt til ligesom at prøve at aftvinge et svar om, hvorvidt det er korrekt, at der i det her lovforslag bl.a. står noget om en pålæggelse af overvågning og kvaliteten af overvågning, og at forslaget dermed vel også til en vis grad omhandler overvågning. Kan fru Anne Baastrup bekræfte det? Det ville vi da gerne have en bekræftelse på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvis hr. Kim Christiansen havde læst SF's betænkning, hvis hr. Kim Christiansen havde hørt, hvad jeg havde sagt, og hvis han i øvrigt havde fulgt med under lovbehandlingen, så ville han have vidst, at SF ikke på noget tidspunkt har anfægtet den bestemmelse, hvorefter

politimesteren kan gå ind og stille krav til tv-overvågningens kvalitet. Vi har ikke på noget tidspunkt anfægtet, at politimesteren de steder, hvor han mener at der skal ske en eller anden form for overvågning, kan sige, at det skal ske inden for de gældende regler. Det må han godt, vi har ikke nogen problemer med det.

Grunden til, at vi havde denne voldsomme debat, før lovforslaget blev fremsat, var jo netop, at justitsministeren ville indføre tv-overvågning på gader og stræder, ligesom man har i London. Det var der flere folk, herunder statsministeren og hr. Jens Rohde, der ikke mente skulle gennemføres. Det er skudt til hjørnespark, og derfor er det ikke en del af dette lovforslag.

Det er meget bekymrende, hvis Dansk Folkeparti nu mener, at der åbnes for tv-overvågning, for hvad skal vi så gøre næste gang? Så kan man jo risikere, at Dansk Folkeparti kræver nogle ting, som er gennemført, og så bliver det jo ret vildt til sidst.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jamen jeg ved ikke rigtig, hvor meget fru Anne Bastrup sådan opfatter af, hvad der foregår i salen. Jeg har faktisk fulgt hele debatten her, så jeg ved ikke, hvor hun skulle have den opfattelse fra, at jeg ikke har fulgt den.

Jeg er bare nødt til igen åbenbart at konkludere, at SF ikke rigtig vil noget her. De vil godt sige, at alt, hvad vi andre ligesom går og finder ud af, er noget skidt og noget ragelse, men ud over det så vil de ikke noget. Jeg er da glad for, at fru Anne Bastrup endelig er blevet opmærksom på, at de ting, vi påpeger omkring overvågning, rent faktisk også står i lovforslaget.

Så bare én ting, der ligesom slog mig lidt: Fru Anne Bastrup var jo inde på, at med hensyn til tv-overvågning var der så nu et udvalg, der arbejdede på, at det var noget, der skulle indføres til efteråret. Er det sådan, at man skulle opfatte det på den måde, at fru Anne Bastrup mente, det var en mangel i forslaget, og at det skulle have været noget, vi skulle have indført nu?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det var en faktisk oplysning til hr. Kim Christiansen om, hvordan lovforarbejdet har været op til fremsættelsen, og om den diskussion, der var, hvor statsministeren og hr. Jens Rohde gik ud og forklarede, hvordan de oplevede spørgsmålet om tv-overvågning.

Så vil jeg endnu en gang gentage: SF ønsker på alle mulige måder at beskytte samfundet mod terrorister. Vi ønsker at sikre, at det danske samfund er en retsstat, som i betydelig grad er sikret mod terrorister. Dette problem har justitsministeren bare ikke levet op til at løse, idet hun ikke har dokumenteret, hvad der er brug for.

De myndigheder, der i øvrigt lagde op til de 49 forslag, skrev jo i indledningen, at den danske lovgivning i og for sig er god nok. Så det er der, vi har problemet. Kunne vi dog for søren ikke få en dokumentation for, hvad det var, det var nødvendigt at ændre for rent faktisk at forhindre, at der kommer terrorisme til Danmark?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg giver nu ordet til fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 11.05

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at vi skal gøre utrolig meget for at forebygge, at vi bliver udsat for terrorangreb. Vi tror, at det bedste, vi kan gøre for at forebygge, at vi bliver udsat for terrorangreb, ikke gøres ved at prøve at se på, hvordan vi kan opklare det bagefter, når angrebet er sket, men ved at se på, hvad det er, der får nogle mennesker til at begå så vanvittige handlinger som at sprænge uskyldige mennesker i luften.

Derfor mener vi, at noget af det bedste, vi kunne gøre for at forebygge, at der kommer terrorhandling i Danmark, var hurtigst muligt at trække os ud af Irak. Dernæst var det at være med til at finde en fredelig løsning på konflikterne rundt om i verden, nemlig i Israel, Palæstina, Tjetjenien, Afghanistan og mange andre steder. Det var også at gøre noget ved den stigende ulighed og polarisering, vi oplever både i Danmark og i andre dele af verden. Vi bør prøve at se på, hvad det er, der får nogle mennesker til at blive så radikaliserede, så fundamentalistiske, at de kan finde på at begå terrorhandling, og vi bør gøre noget for at forebygge, at det kommer dertil. Det tror vi på er den bedste vej til at forebygge, at terrorhandling finder sted.

Vi mener absolut ikke, at vi skal lade terroristerne vinde, ved at vi begynder at indskrænke demokratiet, altså begynder at indskrænke vores frihedsrettigheder. For os er det fuldstændig afgørende, at man i et retssamfund har personlig frihed, at man har ret til at tale med dem, man vil, at man har ret til at tale i telefon, skrive breve, sende mails osv., uden at staten kigger én

over skulderen, og at man har ret til frit at bevæge sig omkring i samfundet, uden at nogen overvåger, hvor man er henne.

Vi er utrolig bange for, at jo mere man indskrænker den personlige frihed, jo mindre har vi tilbage af retssamfundet, og at vi på et tidspunkt risikerer, at det kammer over, altså at folks støtte til samfundet forsvinder, og at vi kommer til at opleve store uroligheder. Derfor er vi meget bange for de store skridt, som man tager i de her år, hvor man indskrænker den personlige frihed meget voldsomt.

Vi har jo i Danmark i de seneste mange måneder haft voldsom diskussion om ytringsfrihed. Vi har en statsminister og en politisk ordfører fra partiet Venstre, der stiller sig op og forsvare ytringsfriheden som noget fuldstændig fundamentalt og utrolig afgørende, nemlig at vi alle sammen har retten til at ytre os frit. Samtidig kommer den samme regering altså med nogle forslag, der yderligere indskrænker vores ytringsfrihed, der yderligere gør, at man ikke ved, om man kan risikere at blive straffet for det, man udtaler sig om, og hvor man kan risikere, at hvis man udtaler en støtte til nogle bestemte handlinger og bestemte personer og bestemte organisationer, så kan man risikere at blive straffet for det.

Det er en voldsom indskrænkning. Man må sige, at der er tale om en utrolig dobbeltmoral fra regeringens side, når den på den ene side så fundamentalt fastholder ytringsfriheden som afgørende og på den anden side gennemfører lovgivning, der indskrænker den. Vi er utrolig bange for, at man med det skridt, der bliver taget her i retning af en politistat, hvor efterretnings-tjenesten får ret til at indhente oplysninger om os alle sammen fra alle offentlige myndigheder, virkelig undergraver nogle af vores vigtige rettigheder i samfundet.

Det er rigtigt, at justitsministeren er kommet med et lillebitte ændringsforslag, der indskrænker muligheden for at aflytte uskyldige en lille smule og muligheden for at aflytte nogle af dem, der oven i købet har tavshedspligt, nemlig læger, advokater og journalister. Men vi mener ikke, at den lillebitte ændring, der er kommet, er tilstrækkelig, også fordi vi ikke ved nok om, hvad der kommer til at ske. Det drejer sig jo om tys-tys-advokater, der skal tage sig af det hele. Det hele foregår som en hemmelig retspleje, hvor vi ikke ved nok.

Vi undrer os altså meget over, at Socialdemokraterne er gået med på det her forslag uden

stort set at have fået nogen som helst indrømmelser. Med hensyn til fødevarekontrollen har Socialdemokraterne jo meget voldsomt kritiseret, at man har overladt til fødevareindustrien af have en egenkontrol, og har gang på gang med hensyn til fødevarekontrollen påpeget, at man ikke kan nøjes med en egenkontrol. Men når det drejer sig om magtapparatet, når det drejer sig om politiet og efterretnings-tjenesten, som vi understyrer med meget voldsomme beføjelser, så er Socialdemokraterne tilfredse med egenkontrol. Det undrer os altså meget.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at vi har fået en henvendelse i Retsudvalget fra Lager, Post & Servicearbejdernes Forbund, der spurgte: Hvad kommer det her til at betyde for det faglige arbejde og for solidaritetsarbejdet? De støtter bl.a. LO, altså landsorganisationen i Palæstina, hvis formand er medlem af Hamas. Det har vi så spurgt justitsministeren om, og justitsministeren har svaret, at det er meget vanskeligt at forestille sig, at lager-, post- og servicearbejderne vil komme ind under terrorbestemmelserne, men justitsministeren kan altså ikke udelukke det.

Kl. 11.10

Det vil sige, at fagforeningerne altså ikke kan være sikre på, at der ikke kan ske aflytning og indhentning af oplysninger om dem i hemmelighed på baggrund af de her terrorbestemmelser, og de kan ikke være sikre på, at de ikke kan risikere at blive dømt på baggrund af de terrorbestemmelser. Det er en alvorlig indskrænkning af de faglige muligheder i Danmark, og derfor undrer det mig også af den grund, at Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Endelig får vi jo så til efteråret debatten om bevissikringskendelsen, der lige er blevet vedtaget i EU, og som betyder, at politiet i de 24 andre EU-lande får ret til at indhente oplysninger i Danmark, som det danske politi ikke engang med de her meget udvidede muligheder ville have ret til at indhente. Det har ikke indgået i debatten indtil nu.

Jeg mener, at vi er på en alvorlig glidebane, hvor man indskrænker vores demokrati og vores personlige rettigheder og frihedsrettigheder mere og mere. Det er dybt bekymrende, og jeg håber, at der i hvert fald er nogle Socialdemokrater, der ikke vil være med til at støtte det her forslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Det er klart, at terrorangrebet i London sidste sommer var en øjenåbner med hensyn til, at der på det her område skulle gøres en ekstra indsats i Danmark for at forhindre, at et muligt terrorangreb også kunne ske her. Det faktum, at terroren er rykket stadig tættere på os – det skete også i Madrid og senest i London – gør, at vi er nødt til at sikre, at kampen mod terror er af høj prioritet også i Danmark.

Derfor har vi fra Dansk Folkepartis side, lige efter at terrorangrebet fandt sted i London, sagt til regeringen, at vi synes, det er vigtigt, at man får en terrorpakke 2 efter den, vi vedtog i 2002. Derfor er vi også tilfredse med, at vi i dag står med et resultat, hvor hovedparten af de anbefalinger, der kom fra regeringens embedsmandsudvalg, nu er med i lovgivningen og på anden måde bliver sat i gang, for vi synes, det er vigtigt, at vi er så gode og stærke som muligt i kampen mod terror.

Overvågning er af nogle blevet betragtet som noget negativt. Jeg betragter det faktisk som tryghedsskabende for befolkningen. Der er ingen tvivl om, at det, at man overvåger S-toget, Hovedbanegården, Rådhuspladsen, Københavns Lufthavn, er tryghedsskabende, i stedet for, som man måske tidligere ville tro, ikketryghedsskabende og krænkende for borgeren. Man skal selvfølgelig ikke krænke borgeren, men man skal sikre tryghed. På offentlige pladser, i offentlig transport, og i det hele taget på de steder, hvor der kan være en fare for, at der kan ske et terrorangreb, er man nødt til at være på forkant med udviklingen, og hvis det værste skulle ske, så har man i hvert fald mulighed for at slå tilbage og se, hvad det var, der foregik på det pågældende tidspunkt.

Lige netop vedrørende overvågning er der noget med i regeringens forslag, som er fornuftigt, men vi mangler færdiggørelsen af arbejdet, hvor det er vigtigt, at man også mere lokalt kan sikre, at der sker overvågning. Er et byråd et sted f.eks. nervøs for, at der på det lokale strøg kan være organiseret kriminalitet og i værste fald terror, jamen så synes vi egentlig ikke, at der er noget til hinder for, at det byråd så kan sige, at her ønsker man at overvåge. Det er jo det, der bl.a. diskuteres i det tv-overvågningsudvalg.

Der er en række andre ting, som vi har nævnt i betænkningen, og som vi har prioriteret som vigtige. Grænsekontrol har vi nævnt, fordi vi synes, at det er vigtigt, at man i en tid med terrorisme har en god kontrol af, hvem der kommer

ind i vores land, og der søger vi grænsen for Schengensamarbejdet, for vi betragter Schengensamarbejdet som noget, der er en realitet, og som vi ikke kommer udenom, men der er vi så også nødt til at bruge Schengenreglerne til det yderste for at sikre os mod terrorisme.

Jeg vil også nævne PET's ressourcer, for vi lavede jo en finanslovaftale med regeringen på omkring 150 mio. kr. til terrorbekæmpelse her i 2006. Der er vi gået i gang med sammen med regeringen at udmønte de penge, og der er det klart, at hos PET er det vigtigt, at man målrettet kan bekæmpe terror. Det er i virkeligheden det, PET er sat til, og der gøres en god indsats, men der er behov for, at man opruster specielt på den teknologiske side i forhold til dem, man er oppe imod.

Kl. 11.15

Så nævner vi også en række andre ting. Vedrørende terrorfinansiering er det vigtigt, at man, ligesom med hensyn til den eksisterende rets-sag, kan sikre sig, at der ikke samles penge ind til terrorisme med udgangspunkt i Danmark. Det er ikke bare selve terrorismen, der skal bekæmpes, men også dem, der støtter terrorismen i form af pengemidler, fordi man stadig væk i visse situationer skal bruge penge for at samle sig for at lave terrorisme. Der er det vigtigt, at vi også gør en indsats der.

I det hele taget så vil vi være meget optaget af i Dansk Folkeparti, at de resterende 4-5 punkter, afhængigt af hvordan man gør det op, der mangler, bliver gennemført. Vi så ikke noget til hinder for, man allerede nu havde gennemført alle 49 punkter i regeringens embedsmandsudvalgsrapport, men når der nu har været diskussioner i visse partier – selv i Venstre har jeg forstået at der har været en vis diskussion bare om det, vi diskuterer her i dag – jamen så må vi jo så slå os til tåls med, at der ikke kunne blive flertal for alle 49 punkter. Men vi mener, at de sidste punkter skal med, og det mener vi skal ske her i den kommende folketingssamling.

Alt i alt så er vi nået frem til et resultat, som ser fornuftigt ud, og som betyder, at der bliver en vigtig oprustning i kampen mod terror, og det er der behov for.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg ved af erfaring, at når man stiller spørgsmål til hr. Peter Skaarup, så får man ikke noget svar på det, man har spurgt om, så her kommer en forbrugeroplysning.

Dansk Folkeparti har nu holdt en lang tale, hvor de har forklaret, hvad de har fået ud af deres medvirken til det her lovforslag om øget terrorbekæmpelse. De har også forklaret, at nu bliver det muligt at overvåge Hovedbanegården, S-togs-stationerne osv. osv. Jeg vil bare gerne meddele offentligheden, at det allerede er muligt med gældende lovgivning. Der er intet i det lovforslag, vi vedtager her, som øger overvågningsmulighederne, absolut intet. Dette var en forbrugeroplysning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det kan godt være, man har mulighed for det i dag, men man gør det jo ikke i alle situationer. Derfor er det, der står i det lovforslag og i den betænkning, som vi behandler i dag, jo vigtigt, nemlig at politiet nu vil henstille til relevante parter, hvor det kunne være vigtigt at have billeder af, hvad der foregik, at man foretager den overvågning, som man kan ifølge gældende regler, men som man jo altså ikke nødvendigvis foretager. Ydermere siger man også i betænkningen, at det er vigtigt, at det optages i en kvalitet, så det rent faktisk kan bruges bagefter.

Der er jo eksempler, som fru Elisabeth Arnold godt kender, tror jeg, på, at man har haft overvågning, men hvor det udstyr ikke har været tilstrækkeligt godt til, at man har kunnet bruge de optagelser til at finde ud af, hvem det var, der begik en konkret kriminalitetshandling. Det er jo vigtigt, at det udstyr er i orden, og at de optagelser rent faktisk kan bruges af politiet.

Så der er nogle gode ting her, og uanset om Det Radikale Venstre og SF og Enhedslisten kan lide det eller ej, så tror jeg, at der kommer mere overvågning, og det tror jeg giver noget mere tryk. Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre og SF er imod det, men det gør jo ikke, at vi ikke skal vedtage det her i Folketinget.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Baggrunden for det her lovforslag er ikke mindst de mange terrorangreb, der har været rundt omkring i verden de sidste par år, sidst terrorangrebet i London, der foranledigede regeringen til at nedsætte en arbejdsgruppe med repræsentanter for de myndigheder, der normalt forestår terrorbekæmpelse og terrorforebyggelse her i landet, til at se på, om det samfundsmæssige værn mod terrorisme var godt nok.

Jeg synes, det er meget vigtigt at få fremhævet fra Folketingets talerstol i dag, at der er en

reel risiko for, at der vil ske et terrorangreb på Danmark, for man kunne være i tvivl om det, når man har fulgt debatten den sidste halve time.

Kl. 11.20

Der er i Danmark personer, der ikke kun sympatiserer med terrorbevægelser, med terrorgrupper, men som også, hvis de havde midlerne til det, gerne ville udføre terrorangrebene. Og derfor er terrortruslen reel og en, man må forholde sig til.

Regeringen gjorde så det, at den vurderede, at det klogeste var at gøre sine forberedelser grundigt, så arbejdsgruppen fik tid til at gennemgå gældende lovgivning, gældende teknologier, men også til at tage til udlandet og se på, hvordan man bekæmpede terrorisme der, og på, hvad terrorangrebene i andre lande havde givet anledning til. Arbejdsgruppen nåede frem til en lang række forslag, som regeringen så har valgt at arbejde videre med på forskellig vis.

Flere ordførere begrundede nærmest her fra talerstolen deres afvisning af forslaget med, at der jo ikke er nogen dokumentation for, at det her er nødvendigt, og derfor vil jeg gerne understrege her i dag: Jo, det er nødvendigt. De mennesker, der har siddet i arbejdsgruppen, har peget på nogle områder, hvor det samfundsmæssige værn simpelt hen ikke er godt nok. Og jeg kan ikke acceptere, at der er nogle, der her fra talerstolen forsøger at give indtryk af, at det nærmest er fuldstændigt ligegyldigt, om det her lovforslag bliver vedtaget eller ej, for det samfundsmæssige værn mod terror er tilstrækkeligt.

Det må jeg sige, det er det ikke. Noget af det, som har givet anledning til en voldsom diskussion, og hvor noget af lovgivningen tilhører mit område, andet tilhører videnskabsministerens område, er de muligheder for kommunikation, som den nye teknologi giver. Jeg vil gerne sige til Folketinget, at hvis der er nogen, der tror, politiets muligheder i dag er lige så gode, som de var for 1, 2 eller 3 år siden, så må jeg sige, at så har man en forkert opfattelse af tingenes tilstand. Den nye teknologi giver politiet kolossale udfordringer, hvis politiet – ikke mindst PET – skal kunne passe det arbejde, det er at forebygge terror. Og det er sådan set, synes jeg, lidt besynderligt, at vi har partier, som i dag giver udtryk for, at selv om teknologien lige nu løber fra politiet, så skal vi ikke gøre noget ved det.

Man kan sige ud fra et princip om fri konkurrence, at det jo er godt, at folk kan telefonere billigt via internettet eller andet. Jeg må sige, at jeg

synes, det er på høje tid og fuldstændig ret og rimeligt, at vi lovgivningsmæssigt sikrer os, at når der kommer nye kommunikationsformer, så har politiet de samme muligheder for f.eks. aflytning efter retsplejelovens regler, som vi kender det i dag. Man kan vel nærmere sige, at den tilstand, der har hersket – desværre i et stykke tid nu – jo er en tilstand, man nærmest kan betegne ved, at de gode græder og de onde ler. Ja, halleluja, man stiller nye ting til rådighed, men man sikrer ikke, at politiet kan følge med. Jeg må altså understrege, at hvis man ønsker, at vi har det bedste samfundsmæssige værn mod terror, så må man nødvendigvis stemme for det lovforslag, der bliver behandlet nu, og de to efterfølgende lovforslag. Ellers vil politiet sakke længe og længere bagud i kampen mod terrorisme.

Fru Elisabeth Arnold nævnte i sit indlæg, at der på mange andre områder af det her lovforslag ikke var nogen begrundelse for, hvorfor PET skulle have adgang til flere oplysninger, og her fremhævede fru Elisabeth Arnold så de muligheder, vi giver PET for at få nemmere adgang til passageroplysninger.

Jeg vil da gerne komme med et konkret eksempel på, hvorfor jeg synes, det er en rigtig god idé. De personer, der foretog terrorangrebet i London, de personer, der slog uskyldige mennesker ihjel i Londons undergrund og busser, var ikke personer, der var kendt af politiet på forhånd for meget mistænkelige ting, men det var personer, der fløj frem og tilbage mellem Storbritannien og andre lande, hvor de så trænede sig selv i at blive terrorister. Jeg synes sådan set, det er en rimelig god begrundelse for, at PET, når de beskæftiger sig med yderkredse i terror-netværk, da kan følge med i, hvordan de pågældende personers rejsevaner er. Og jeg mener helt klart, at hvis vi skal have et ordentligt samfundsmæssigt værn mod terrorisme, så er det en af de ting, som er helt afgørende nødvendigt, og som jeg altså ikke kan se de store retssikkerhedsmæssige problemer i; PET har jo allerede i dag adgang til de samme oplysninger, når det gælder udlændingesager.

Jeg hørte også fru Elisabeth Arnold sige fra talerstolen, at før man overhovedet skulle begynde på noget nyt, så skulle man gå den gamle lovgivning efter i sømmene, altså den, der er 4 år gammel, og så se på, om vi skal justere noget dér. Jamen jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold: Meget af den gamle lovgivning er jo lovgivning, der bygger på international lovgivning, nemlig på EU-regler og på FN-konventioner. Mener Det

Radikale Venstre virkelig, at hvis det skulle vise sig, at der var noget, man syntes ikke var godt nok, så skulle Danmark bryde de konventioner og rammeafgørelser? Jeg tror det ikke.

Kl. 11.25

Jeg tror, at Det Radikale Venstre fastholder det, der altid har været et radikalt princip, nemlig at vi efterlever de konventioner og de rammeafgørelser, vi én gang har sagt ja til, og derfor er det jo simpelt hen at stikke folk blå i øjnene, når man her fra talerstolen siger, at man vil ændre på den lovgivning, vi har gennemført, og som er bundet af internationale konventioner.

Til fru Anne Bastrup, som havde mange kvababelser over den europarådskonvention, som vi gennemfører, vil jeg sige, at jeg vedkender mig, at den juridiske verden har forskellige opfattelser af europarådskonventionen og af, hvordan den bedst bliver implementeret i straffeloven. Men jeg må sige til fru Anne Bastrup – og det håber jeg vi kan være enige om – at den europarådskonvention, der foreligger, er et godt og vigtigt redskab. Naturligvis skal vi kunne straffe folk, der hverver, rekrutterer og oplærer i terrorisme, og der har vi måttet erkende, at vores lovgivning ikke er god nok, så det er vigtigt.

Man kan så altid være uenig i lovteknikken, men jeg synes dog, at jeg vil sige, at i det udvalg, Straffelovrådet, der er kommet med den betænkning, som lovforslaget hviler på, er forhenværende højesteretspræsident Jacques Hermann som formand, landsretspræsident Bent Carlsen, Rigsadvokat Henning Fode, dekan og professor Vagn Greve, højesteretsdommer Poul Dahl og advokat Jakob Lund Poulsen med. Altså, det er jo ikke sådan nogle folk taget ud af den blå luft, der ikke har forstand på straffelovgivning, vi har bedt om at udforme de her paragraffer. Så det er sådan nærmest at tale ned, når man siger, at det er dårlig og upræcis lovgivning. Det synes jeg simpelt hen er nedsættende over for den gruppe, men jeg anerkender, at der er andre i den juridiske verden, der gerne havde set en anden måde at formulere det på. Jeg må bare sige, jeg synes, at regeringen har fulgt de mest sagkyndige råd, vi kunne, når det gælder formulering af de paragraffer.

Til fru Line Barfod, som talte om dobbeltmoral, vil jeg sige: Ja, det er jo sådan med lidt blandede følelser, man står heroppe, fordi normalt er der jo mange partier i Folketinget, der taler om, at vi skal efterleve internationale konventioner. Her taler vi om at gennemføre en europarådskonvention og en FN-konvention, og alligevel

oplever vi, at de partier, der normalt presser på og mener, at det slet ikke kan gå hurtigt nok med at gennemføre det i dansk lovgivning, nu siger fra. Men ikke nok med det, jeg hørte også fru Anne Baastrup sige, at det er en upræcis formulering. Jamen sådan er det jo med konventioner en gang imellem. Nu hører man lige pludselig de partier, der normalt siger, at man bare skal blæse på, at det er upræcist, og at det skal implementeres i dansk ret, bruge argumenter, som deres værste politiske modstandere normalt benytter sig af. Så der er virkelig tale om et skift i moral på det her punkt.

Til fru Line Barfod, der også talte om hemmelig retspleje, må jeg sige, at det jo ene og alene drejer sig om, hvilke øjne der ser på forslagene. Jeg vil sige, at jeg har fuld tillid til dommerstanden her i landet, jeg har fuld tillid til domstolene, og jeg har fuld tillid til de forsvarsadvokater og den anklagemyndighed, som klarer de her sager. Jeg har meget, meget svært ved at forstå argumentationen om, at fordi sagerne foregår i retten for lukkede døre, så er der et meget stort problem. Der må vi have tillid til de uafhængige domstole.

Alt i alt vil jeg sige, at det er helt afgørende i bekæmpelsen af terrorisme og for styrkelsen af det strafferetlige værn, at lovforslaget bliver vedtaget. Jeg skal beklage, at der er partier, også partier, der normalt påtager sig et regeringsansvar, der stemmer imod den her lovpakke. Det er meget ærgerligt, men jeg må sige, jeg synes, at vi har gjort et grundigt stykke arbejde, og at det er et afbalanceret forslag, vi står over for.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

For at tage det bagfra vil jeg sige, at jeg har tillid til både dansk politi, danske domstole, danske advokater og danske anklagemyndigheder, men der er ingen mennesker i dette land, jeg har fuld tillid til aldrig nogen sinde gør noget forkert, og jeg hylder princippet om, at jo mere magt man giver folk, jo mere kontrol skal der også være. Ligesom vi på fødevarerområdet har set, at egenkontrol ikke nødvendigvis er den bedste form for kontrol, så mener jeg heller ikke, at egenkontrol hos magthaverne er den bedste form for kontrol.

Kl. 11.30

Til spørgsmålet om internationale konventioner vil jeg sige, at de EU-regler og FN-regler, der er implementeret med terrorpakken i 2002, jo er implementeret vidt forskelligt i forskellige lan-

de. Der er meget store forskelle på, hvordan man har valgt at føre de her regler ud i livet, så de kunne være udført på en anden måde.

Med hensyn til hvor meget vi skal overvåge osv., er spørgsmålet jo: Hvor mange ressourcer skal vi bruge på at overvåge lovlidige borgere i forhold til at koncentrere ressourcerne om dem, der er mistænkte? Vi har ikke fra arbejdsgruppen fået nogen dokumentation for, at de her forslag er nødvendige, der står tværtimod i indledningen, at det danske beredskab ikke er utilstrækkeligt. Det, vi har fået, er bare en opremsning af mulige forslag.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige, det da er den mest besynderlige argumentation, jeg nogen sinde har hørt. Nu skal begrundelsen for, at vi ikke gennemfører konventioner og EU-afgørelser i Danmark, være, at vi ikke gennemfører det hele på samme måde og harmoniseret i hele verden, i hele EU. Altså, jeg troede, vi trods alt var enige om, vil jeg sige til fru Line Barfod, at der skal være en vis respekt for nationalstaten, og at det må være op til medlemsstaterne selv, hvad enten det drejer sig om FN-regi eller EU-regi, hvorledes de implementerer de konventioner og de rammeafgørelser, som man bliver enige om, men at de står fast på den folkeretlige forpligtelse, som de siger ja til.

Så jeg synes, at det er den ringeste undskyldning for at sige nej til det her forslag, at der er lande i Europa, der har en anden retstradition end os, og som implementerer lovgivningen på en anden måde. Jeg må så bare notere mig, at det nu er Enhedslistens synspunkt, at det skal være på den måde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Justitsministeren kan ikke på den ene side sige, at vi er tvunget til at gennemføre de her regler på den måde, fordi den følger internationale konventioner, og så på den anden side 2 minutter efter gå på talerstolen og sige, at vi ikke er tvunget til at gennemføre de her regler på en bestemt måde, og at det derfor er hykleri, når vi siger, at vi kunne have gennemført det på en anden måde. Ministeren er nødt til at bestemme sig.

Det, vi siger, er: De internationale konventioner kunne gennemføres på en anden måde, end der er lagt op til, og end det er gjort på i terrorpakken fra 2002. Oveni er der den internationale

konvention med terrorlisterne, som f.eks. den norske regering har valgt at sige at de ikke læn- gere ønsker at følge, fordi de så ikke kan arbejde for fred i verden.

Vi synes, man i Danmark burde indtage det samme synspunkt. Danmark har oven i købet også i Sikkerhedsrådet arbejdet for at sige, at der burde være retssikkerhed, så folk, der kom på terrorlisterne, havde mulighed for at få det prøvet ved en domstol. Så her er vi altså åbenbart mere enige med udenrigsministeren end med justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at denne regering fastholder præcis den samme linje, som den tidligere regering fastholdt. Den er, at, hvis vi skal skabe et bedre samfund i verden, hvis vi skal skabe bedre rammelovgivning og bedre konventioner til beskyttelse af borgerne, så er det vigtigt, at man bliver enige om principper på verdensplan og på europæisk plan.

Det gør vi ved at sige ja til konventioner, det gør vi ved at sige ja til lovgivning i EU-regi, men hvordan man præcis lovteknisk gennemfører det i de enkelte parlamenter, overlades til nationalstaterne selv. Jeg vil sige til fru Line Barfod og Enhedslisten, at hvis Enhedslistens krav er, at kun ting, der kan gennemføres på en ens måde i lovgivningen i hele verden, som var der tale om siamesiske tvillinger, kan gennemføres, så er der jo ingen bestemmelser, der kan gennemføres, for vi har meget, meget, forskellig lovgivning.

Derfor vil jeg sige til fru Line Barfod, at det synspunkt, der her bliver givet udtryk for, om, at man kun kan gennemføre antiterrorlovgivning, hvis den er fuldstændig identisk i alle lande, jo er et håbløst synspunkt at have, for så er der i hvert fald ingen mulighed hverken for at bidrage til bekæmpelse af terrorisme eller for at skabe fred i verden. Man må overlade til nationalstaterne selv at indføre de ting, vi i internationalt regi bliver enige om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der har provokeret mig til at tage ordet over for ministeren, er, at jeg synes, at ministeren skruer sig lige lovlig højt op i sin kritik af dem, der er uenige med hende. Nu er det jo altså fair nok at være uenige med hinanden i dette Folketing, og når vi har bedt om dokumentation for nødvendigheden af disse lovændringer, så er

det selvfølgelig, fordi vi var med til at vedtage den gamle lov, som nu er 4 år gammel, og som er vedtaget i foråret 2002.

Kl. 11.35

Vi har efterfølgende kunnet se, at der var kritik af dele af den lov; der var kritik af straffebestemmelserne, de var for uklare, definitionerne var ikke præcise nok. Der er en række elementer i den lovgivning fra 2002, som har været udsat for kritik. Loven har ikke været anvendt i et omfang, der kan nævnes med nogen som helst betydning overhovedet, og der har været kritik af, at nogle af bestemmelserne var uklare og ikke tydeligt nok beskrev, hvad gerningsindholdet egentlig var, hvis man kom på kant med loven på en eller anden måde.

Vi synes, det havde været smukt, hvis ministeren havde sagt: O.k., vi tager den gamle lov og kigger på den og fortæller, hvad vi kan gøre, så den bliver bedre, så den bliver mere præcis, så vi er sikre på, hvad det er, vi har med at gøre, og så domstolene ved, hvad de skal dømme for. Det ønskede ministeren ikke, og derfor er jeg utilfreds.

Vi har jo rost ministeren for godt og grundigt og seriøst arbejde i forbindelse med den nys overståede politi- og retskredsreform. Hvorfor i alverden kan ministeren så ikke yde det her?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at det er fuldstændig legitimt at være uenige, man kan næsten sige, at det ville være kedeligt at være i Folketinget, hvis vi var enige om det hele, for der skal være plads til diskussion.

Jeg vil også sige til fru Elisabeth Arnold, at der jo er blevet gjort et grundigt stykke arbejde, forud for at denne lovgivning skulle fremsættes og vedtages. Det er dokumenteret, at politiet på nogle områder, som reglerne er i dag, ikke kan fortsætte med at følge med den udvikling, der foregår inden for kriminalitetsområdet, herunder ikke mindst på terrorområdet. Jeg og regeringen har fundet, at det er helt afgørende, at vi har det bedste samfundsmæssige værn mod terror uden at gå på kompromis med retssikkerheden, og den balance synes jeg vi har fundet i lovforslaget.

Der er det så, at jeg må sige til fru Elisabeth Arnold, der spørger til gammel lovgivning: Jamen sagen er jo den, at meget af det, som fru Elisabeth Arnold nu står og advokerer for skulle ændres, jo er ting, vi er bundet af i FN- og EU-re-

gi, og det er altså ikke noget, vi bare nationalt kan ændre. Derfor synes jeg jo, at det kloge og det rigtige har været det, regeringen gjorde ved at fortælle, hvor vi nationalt kan ændre lovgivningen, så vi sikrer, at vi har et bedre strafferetligt og et bedre samfundsmæssigt værn mod terrorisme.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan ikke lide den antydning, der hele tiden er af, at Det Radikale Venstre og andre partier, som er imod den her lovgivning, ikke ønsker internationale konventioner overholdt. Det gør vi naturligvis, men ministeren ved lige så godt som vi, at konventioner er skrevet i et generelt sprog og ud fra nogle principper, som man vil have at landene skal gennemføre, det er det, landene skriver under på. De er, ligesom de terrorlister, der blev lavet umiddelbart efter angrebet på World Trade Center, generelle. De lister var jo også lavet ud fra et princip om at stikke en finger i vejret og se, hvad vej vinden blæste nu, og om man skulle sætte nogle ting på.

Konventioner er generelle tekster, som landene så efterfølgende skal implementere i national lovgivning, og det ønsker vi også. Men vi ønsker også, at konventionernes overordnede hensyn, hvor der siges, at man skal finde den rette balance mellem retssikkerhed og sikkerhed, at man skal finde den rette præcision, så man kan finde ud af, hvordan retssystemet kan finde den rette måde at dømme på, så folk, der begår sig i samfundet, kan vide, hvad gerningsindholdet er, hvad strafbarheden er, altså hvad det er, der er strafbart, og hvornår man egentlig overtræder eller ikke overtræder lovgivningen, tages med.

Det arbejde er ikke gjort, vil jeg sige til ministeren, og det er ikke rigtigt, at der er dokumentation for, at det er nødvendigt for politiet, og at politiet absolut har glæde af ikke at skulle have en dommerkendelse, inden de foretager indhentning af oplysninger. Politiet kan sagtens leve med de eksisterende regler, det har de sagt til os adskillige gange. Men der har altså været et ønske om, at man skulle sætte hårdt mod hårdt, eller at man i hvert fald skulle gennemføre et eller andet, som signalerede handlekraft, og det har man så gjort, ja, o.k., men vi synes altså ikke, at det har været velbegrundet, og det har ikke været dokumenteret, at der er behov for det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at det er jeg uenig i. Jeg mener, at der er massevis af eksempler på og dokumentation for, hvorfor den her lovgivning er nødvendig.

Jeg vil gerne afslutte med at sige, at jeg selvfølgelig er glad for, at Det Radikale Venstre nu tilkendegiver, at man selvfølgelig vil følge de konventioner, der bliver vedtaget, og som Danmark forpligter sig til at følge. Ikke desto mindre stemmer Det Radikale Venstre, som jeg kan forstå det, altså imod, at vi nu vedtager at gennemføre en europarådskonvention og en FN-konvention.

For så vidt angår europarådskonventionen, er der altså tale om, at vi her har et hul i den danske straffelovgivning. Det, som europarådskonventionen forpligter os til, er at kriminalisere folk, der hverver, oplærer og træner i terrorisme, og der er vi ikke dækket godt nok ind, som straffelovgivningen ser ud i dag. Og de partier, der stemmer imod det her lovforslag, sikrer så altså heldigvis ikke, fordi de er et mindretal, at der fortsat er huller i vores lovgivning, så folk kan lade sig hverve, rekruttere, eller at man hverver og rekrutterer folk til terrorisme og efterfølgende ikke bliver stillet tilstrækkeligt til ansvar for det.

Kl. 11.40

Så jeg må sige, at denne lovgivning er helt, helt nødvendig, og jeg mener på alle måder, at regeringen har sikret, at bl.a. den kritik, der har været efter fremsættelsen, er blevet imødekommet. Vi har kunnet give nogle flere garantier og nogle flere kontrolmuligheder i forhold til det oprindelige, af hensyn til at folk så også var overbevist om, at balancen, som har været helt afgørende, fortsat er til stede i vores lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 91 stemmer (V/S; DF og KF) mod 26 (RV, SF, EL, Birthe Rønn Hornbech (V), Britta Schall Holberg (V), Leif Mikkelsen (V), Marion Pedersen (V) og Lissa Mathiasen (S)).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 218: Forslag til lov om ændring af lov om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v. (Ændringer som følge af regeringens terrorhandlingsplan og aftale om forsvarets ordning 2005-2009 m.v.).

Af forsvarsministeren (Søren Gade). (Fremsat 31/3 2006. Første behandling 18/4 2006. Betænkning 24/5 2006. Anden behandling 30/5 2006. Ændringsforslag nr. 1 af 31/5 2006 til tredje behandling af forsvarsministeren (Søren Gade)).

Der var stillet 1 ændringsforslag af forsvarsministeren (Søren Gade).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 10 (SF og EL).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 219: Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, lov om radiofrekvenser og lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold. (Opfølgning på regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse).

Af videnskabsministeren (Helge Sander). (Fremsat 31/3 2006. Første behandling 18/4 2006. Betænkning 30/5 2006. Anden behandling 31/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 92 stemmer (V, S, DF og KF) mod 24 (RV, SF, EL, Birthe Rønn Hornbech (V), Britta Schall Holberg (V) og Lissa Mathiasen (S)); 2 (Leif Mikkelsen (V) og Marion Pedersen (V)) stemte hverken for eller imod.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Tredje behandling af lovforslag nr. L 210: Forslag til lodslov.

Af forsvarsministeren (Søren Gade). (Fremsat 29/3 2006. Første behandling 18/4 2006. Betænkning 24/5 2006. Anden behandling 30/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.